

faavitt jeg erindrer, er det ikke med Ministeriets Approbation. Jeg maa i den Henseende bemærke, at naar man rører ved gamle Bygninger, viser der sig altid Arbeider, som ikke have kunnet være forudsete, og hvad der her er forlangt til en Hovedtrappe, troer jeg maa kunne undskyldes derved. Forsaavidt dette Endringsforslag imidlertid skulde blive vedtaget, vil jeg inden 3die Behandling tage denne Post under fornøjet Overveielse og see, hvad der virkelig kan udsættes, ikke alene til 1861, men ogsaa til 1862. Endringsforslaget under Nr. 32 vedrører en lille Sum, som væsentligst skal anvendes til Modeller og Tegninger ved den polytechniske Lærestanstalt. Det er til stor Oplysning og Veiledning ved Underviisningen at være forsynet med det nødvendige Antal Modeller og Tegninger, navnlig af Maskiner; det er ikke nok, at man har enkelte større eller mindre Tegninger i forskjellige Værker, thi de kunne ikke bruges ved Underviisningen, naar der er samlet et større Antal, som skal veiledes. Det er nødvendigt at have store Tegninger, udførte saaledes, at de kunne sees af Alle, og hvorpaa alle Maskinens enkelte Dele kunne være afbilde med en saadan Tydelighed, at de under Underviisningen kunne følges. Man kan heller ikke lade det beroe derved, at samme Modeller eller Tegninger maaskee kunne findes paa andre Steder; thi de maae stadig bruges under selve Underviisningen, og denne vil ikke blive tydelig, medmindre den gjøres anskuelig ved slike Modeller og Tegninger. Det er derfor, at Directeuren for den polytechniske Lærestanstalt meget indstændig har opfordret til, at visse 100 Rb. dog ikke maatte blive nægtede, og dersom denne Sum bliver bevilget, skal jeg ikke unblade at gjøre mig særlig bekendt med Anvendelsen af den. Det er altsaa, om jeg maa tillade mig at gjentage det, fornemmelig de 5000 Rb. til Solennitetsalen og de sidst omtalte 100 Rb., som jeg maa holde meget stærkt paa, idet jeg med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 33 maa forbeholde mig ved 3die Behandling atter at fremkomme med et Forlangende, saaledes forandret, som jeg ved en fornøjet Undersøgelse maatte finde mig foranlediget til.

De Talere, der have haft Ordet, have fremdeles hittret sig om forskjellige andre Spørgsmaal. Jeg har desværre ikke haft Leilighed til at læse det Arbejde, der er udkommet angaaende den paatænkte Flytning af Universitetsbibliotheket, men jeg skal, inden der tages Beslutning om denne Flytning, gjøre mig bekendt med det, og hvis jeg kommer til den Overbeviisning, at Arbejdet kan gjøres paa en billigere Maade, skal jeg naturligviis tage de fornødne Foranstaltninger i saa Henseende; men det kan jo ogsaa i denne Retning være overordentlig vanskeligt just at træffe det, der af Alle ansees for det Rigtige. Der kan jo være mange Meninger i saa Henseende, og det er i det Hele langt lettere at kritisere end at udføre. Den samme ærede Taler, der omtalte dette Punkt (Winther), gjorde en Bemærkning angaaende Regentsens Nebslæggelse; det er jo et Spørgsmaal, der for Øieblikket ikke foreligger, og jeg kan ikke nægte, at jeg haaber, at der endnu vil medgaae mange Aar, inden det vil komme til at foreligge. Det er ganske vist, at der kan tales meget haardt for og imod saaledes at samle de unge Mennesker, men de ere dog i alt Fald under mere Tilsyn, naar de ere paa Regentsen, end naar de hoespreidt i Byen (Winther: Nei!). Ja, den ærede Rigsdagsmand siger Nei, men jeg troer virkelig ikke, at han veed, hvor stort Provstens Kjendskab til de Studerende er; det skulde være underligt, om ikke en Mand, der interesserer sig derfor, skulde, naar de Studerende saaledes hoesammen, have en langt lettere Afgang til at vide, om ogsaa den offentlige Understøttelse, som hoes, anvendes rigtigt, end der vilde være, naar de hoesprede omkring. Det kan gjerne være, at der maaskee ved dette Samliv kan gaae nogle Timer hen, som kunde anvendes til Studeringer, men jeg tilstaaer, at jeg, der ogsaa har ligget i samme gamle Gaard, ikke er bleven forstyrret ved dette Samliv, og det er aldeles sikkert, at der knytter sig saamange Erindringer til det, at det idetmindste vilde gjøre mig som gammel Regentianer ondt at tænke mig, at det skulde blive hævet. Men det ligger jo, som sagt, ikke for, i alt Fald kun som en fjern Tanke. — Den ærede Rigsdagsmand